CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, SEPTEMBER 15, 1952

3RD YEAR OF PUBLICATION NO. 47

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

LEES DE CANADESE KRANTEN

(Uit een Canadese krant)

SARNIA — Thorough reading of the news and editorial column of daily newspapers was urged by Perth County Judge H. D. Lang, today, as he granted Canadian citizenship certificates to 28 New Canadians.

Presiding at county court to-day in the illness of Lambton Judge E. A. Shaunessy, Judge Lang was mildly astonished at the number of citizenship applications. In Perth, he said, he dealt with only a handful each year.

Reminding the new citizens of the rights they were gaining as Canadians, Judge Lang warned of the duties and responsibilities that went hand in hand with the privileges.

It was the duty of each citizen, he said, to study and read — to learn what was going on in their new country.

"Read the newspapers every day, if nothing else", he urged. "In the news and editorial columns you may learn much about how Canada is governed.

"This is a duty. If you do not do it, you are not fulfilling your responsibilities as a Canadian citizen."

EUROPESE SCHEPEN VAREN OP CANADA'S BINNENHAVENS

(Can. Scene) Terwijl Canadese en Amerikaanse autoriteiten aan het debatteren zijn over het bouwen van de St. Lawrence zeevaartweg om oceaanschepen op de grote Meren te brengen, zenden allerlei Europese firma's hun schepen reeds direct van Europese havens naar steden aan de grote meren.

Het nieuwste schip, ontworpen voor de vaart tussen Europa en de grote meren, is het ss. Fredborg van de Swedish-Chicago Line. Op haar eerste reis verliet ze op 28 Juli Verteyik in Zweden en kwam ze op 16 Augustus in Toronto aan. Haar lading omvatte een grote verscheidenheid van Europese goederen, van Deense kaas tot Britse auto's.

Het schip heeft een waterverplaatsing van 2900 ton en een kruissnelheid van 13 knopen. Het heeft bijna de volledige electronische uitrusting van grote passagiersboten en de inrichting evenaart die van snelvarende stoomboten. Ze werd in Lubeck in Duitsland gebouwd, toen de Swedish-Chicago Line vernam, dat Duitse scheepswerven veel eerder zouden kunnen afleveren dan andere werven.

CANADESE STAALPRODUCTIE NEEMT TOE

(Can. Scene) De Canadese productie van ruw staal bereikte volgens het Bureau van de Statistiek een nieuw hoogtepunt van 1.845.804 ton gedurende de eerste zes maanden van dit jaar.

Dit was vijf percent hoger dan het vorige hoogtepunt van 1.763.269 van dezelfde periode verleden jaar.

Nederland heeft een nieuwe regering

Na 65 dagen moeizaam werken, waarbij 4 politici hun krachten inspanden is Dr. William Drees (P.v.d.A.) er in geslaagd een nieuwe regering te vormen.

Dr. Drees was de eerste formateur, die de opdracht tot het vormen van een nieuwe regering ontving. Gezien de verhouding der partijen in de Tweede Kamer zoals die ontstaan was door de uitslag der op 25 Juni gehouden verkiezingen was de opdracht van Dr. Drees een zeer moeilijke. De P.v.d.A. en de K.V.P. hadden evenveel zetels en het was van de aanvang af duidelijk dat deze omstandigheid grote hindernissen zou leggen op de weg naar de verdeling van de functies in een nieuwe regering. Dr. Drees zocht het van de aanvang af in de richting van een kabinet op brede basis, maar slaagde niet omdat de A.R. geen genoegen wilde nemen met de haar aangeboden portefeuilles van justitie en verkeer en waterstaat.

De A.R. wilde een minister voor sociale zaken, om het volk te kunnen bewijzen, dat niet alleen de P.v.d.A. de sociale belangen van het volk voorstaat. De A.R. had er bovendien overwegend bezwaar tegen dat in het voorgestelde kabinet van Dr. Drees het Nationaal Vakverbond en het Katholieke Vakverbond wel vertegenwoordigd zouden zijn met een minister, maar het Christelijk Nationaal Vakverbond niet.

De A.R. speelde hoog spel, maar zij wist, dat Dr. Drees zonder haar medewerking geen kabinet als door hem bedoeld zou kunnen vormen terwijl er altijd nog de kans was, dat ze bij een R.K. kabinetsformateur meer gehoor kon vinden.

Die kans kwam toen Prof. Beel (R.K.) kabinetsformateur werd. De A.R. kreeg aangeboden de portefeuille van Economische Zaken en van een nieuw te vormen departement van Maatschappelijke Zorg en Volksgezondheid, welke zaken tot nu toe bij het departement van Sociale Zaken behoorden.

Het pogen van Prof. Beel mislukte echter, omdat nu de P.v.d.A. niet mee wilde werken. De P.v.d.A. had bezwaar tegen de splitsing van het departement van Sociale Zaken en wilde Dr. Drees als minister-president hebben. Prof. Beel ondernam toen nog een poging. nu om een extra-parlementair kabinet te vormen (waarbij de ministers niet noodzakelijk de steun van de kamer-fractie behoeven) maar ook daar wilde de P.v.d.A. niet aan meewerken en Prof. Beel gaf zijn opdracht terug.

De volgende formateur was Mr. L. A. Donker (P.v.d.A.). Mr. Donker's plan om een extra-parlementair kabinet te vormen stuitte af op de onwil van de K.V.P., die niet tevreden was met de voorgestelde minister van Buitenlandse Zaken en die, evenals de A.R. bij de eerste poging van Drees, meer te zeggen wilde hebben op sociaal gebied.

Het zag er na al deze mislukkingen zo donker uit, dat H.M. Koningin Juliana het noodzakelijk achtte aan Ir. Staf, minister van Oorlog en Marine in het oude kabinet, de geheime opdracht te geven andere mogelijkheden te onderzoeken. Ir. Staf kon geen andere mogelijkheden vinden en daarna ontbood de koningin Dr. Drees en Prof. Beel in haar paleis om met hen, in aanwezigheid van Ir. Staf, de toestand te bespreken. Die bespreking duurde meer dan 4 uur; de koningin deed een dringend beroep op de P.v.d.A. en de K.V.P. tot wederzijds begrip. Er werd inderdaad een oplossing gevonden in die zin, dat er een nieuw departement gevormd zal worden voor Maatschappelijke Zorg, met een K.V.P. minister, maar waarbij Volksgezondheid onder Sociale Zaken blijft ressorteren. De A.R. kregen twee zetels en wel die van Economische Zaken en Verkeer en Waterstaat; de C.H.U. kreeg ook 2 zetels en wel die van Oorlog en Marine en Overzeese Rijksdelen. Nederlands nieuwe regering is nu als volgt samengesteld:

Minister-president (Alg. Zaken): dr. W. Drees (P.v.d.A.)

Vice-minister-president en Maatschappelijke Zorg: prof. dr. L. J. M. Beel (KVP).

Buitenl. Zaken: mr. J. W. Beyen (partijloos) en mr. J.M.A.H. Luns (KVP).

Justitie: mr. L. Donker (PvdA).

Binnnenl. Zaken: nog niet bekend (KVP).

Onderwijs: mr. J. M. L. Cals (KVP). De naam van prof. Rutten wordt ook nog genoemd voor dit departement.

Financien: J. v. d. Kieft (PvdA).

Oorlog en Marine: ir. C. Staf (CHU).

Verkeer en Waterstaat: mr. J. Algera (AR).

Wederopbouw en Volkshuisvesting: ir H. B. J. Witte (KVP).

Economische Zaken: prof. dr. J. Zijlstra (AR).

Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie: A. C. de Bruyn (KVP).

Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening: S. L. Mansholt (PvdA).

Sociale Zaken: J. G. Suurhoff (PvdA).

Overzese Rijksdelen: (Nieuw Guinea en de West): prof. dr. W. J. A. Kernkamp (CH)

Koopt bij onze adverteerders

CALVINIST-CONTACT
Holland-Canadian Magazine

Issued every 1st and 15th of the month. Published under auspices of the Chr. Ref. Immigration Societies in Canada

Managing Editor: John Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Immigration societies, groups and churches in Alberta are requested to sent matters of interest for publication to our representative, J. de Jager, P.O. Taber, Alberta

Business Manager: John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Bussiness Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subsciptions $3.— a year in advance

Printers: The Mercury Press, Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

Landbouwmogelijkheden

IN HET PEACE RIVER DISTRICT

De regering van Alberta heeft ruim 4 millioen acres grond in het Peace River district, waarvan 2.6 millioen acres ploegbaar, opengesteld voor landbouwvestiging. Het land, dat veelal aan reeds in cultuurgebrachte gebieden grenst, wordt uitgegeven als „homestead". Dat wil zeggen dat men vanaf het vierde jaar een achtste gedeelte van de opbrengst als huur moet betalen, terwijl men de grond na 5 jaar in eigendom kan krijgen tegen betaling van $100.— voor ¼ sectie (160 acres) en $1.25 extra voor elke acre boven de ¼ sectie. De prijs van een halve sectie is dus $300.—.

Bijgaand vindt u het tweede van een serie artikelen over het Peace River district.

Bodemgesteldheid

Er is een vrij grote verscheidenheid van grondsoorten in dit uitgestrekte gebied. Een tamelijk groot deel kan gerangschikt worden onder de z.g. „Grey Wooded Soil" en de „Grey Black Transition Soil". Een van de voornaamste kenmerken van de Grey Wooded Soil is de meer of minder uitgeloogde bovengrond, die een grijsachtige kleur heeft. De natuurlijke vruchtbaarheid is kleiner dan bij de Black Soils en de Dark Brown Soils, doch desniettegenstaande kan deze grond tot de behoorlijke goede cultuurgrond gerekend worden.

Velerlei overgangen naar andere grondsoorten komen voor en ook worden plaatselijk gebieden van zwarte en bruin-zwarte gronden aangetroffen, o.a. bij Fairview, Rycroft, Falher, Clear Prairie, Grande Prairie en verschillende plaatsen ten Noorden van Peace River.

De samenstelling is overwegend van het klei-leem of leem-klei type, met lichte tot vrij zware structuur. Het landschap is in de regel golvend tot licht heuvelachtig, soms sterk heuvelachtig. Op andere plaatsen is het terrein daarentegen vrij vlak. Laaggelegen en slecht ontwaterde percelen komen ook nogal eens voor. Verschillende beken,stroompjes en riviertjes worden aangetroffen, die vaak in vrij diepe dalen het land doorsnijden.

In het algemeen geeft het hele gebied een wijde en open indruk. Er heerst in de regel meer wind dan in Edmonton, evenwel minder dan in Zuid-Alberta. Vooral in het voorjaar (April-Mei) komen nogal eens harde winden voor, zodat mede tengevolge van de plaatselijk vrij losse en soms poederachtige bovengrond grondverstuivingen kunnen optreden. Bij goede vruchtwisseling en grondbehandeling kan wind-erosie echter wel worden voorkomen. Plaatselijk moet ook rekening worden gehouden met gevaar voor afspoeling door water na hevige regenbuien en in het voorjaar bij het smelten van de sneeuw.

Landbouw

Zoals reeds medegedeeld, is een groot gedeelte van het Peace River gebied niet geschikt of nog niet beschikbaar voor landbouwgebruik. In het overige gedeelte, ongeveer 10 millioen acres, kan met goed resultaat landbouw bedreven worden, indien een gemengde bedrijfsvoering wordt toegepast. Momenteel is naar schatting ongeveer 3 millioen acres in bezit genomen, waarvan ongeveer de helft in cultuur is. Verbouw van klavers, grassen en mengsels daarvan, alsmede gebruik van kunstmest wordt in het algemeen aangeraden. De teelt van klaver- en graszaad voor zaadproductie is de laatste 10 jaren belangrijk in betekenis toegenomen. In mindere mate is de verbouw van deze gewassen voor veevoeder of groenbemesting gestegen, hoewel dit voor een goede vruchtwisseling en behoud van vruchtbaarheid aanbevelenswaardig zou zijn. Graanteelt is het belangrijkste onderdeel van de landbouw in het Peace River gebied. Sexsmith, een klein plaatsje ten Noorden van Grande Prairie, is in hetbijzonder een centrum van tarwe- en graanverbouw en wordt wel "The Grain Capital of the British Empire" genoemd.

Veeteelt

Hoewel de veehouderij momenteel niet erg in trek is bij de Peace River landbouwers, vermoedelijk mede tengevolge van de goede graanprijzen, zal dit toch in het algemeen wel een onderdeel van betekenis in dit gebied zijn, vanwege de geschiktheid en gedeeltelijke noodzakelijkheid tot gemengde bedrijfsvoering in verband met de grondsoort. Het gebied is aan de andere kant niet bij uitstek geschikt voor het houden van slachtvee, zoals op de grote veebedrijven ("ranches") in Zuid Alberta, in verband met de vrij lange periode tijdens de winter, waarin het vee bijgevoerd moet worden. Toch wordt wel slachtvee vetgemest op de bedrijven waar voldoende wintervoer beschikbaar is. Het aantal koeien per bedrijf is natuurlijk veel kleiner dan op de echte vee-bedrijven in Zuid Alberta. Varkensteelt daarentegen is op grote schaal mogelijk en kan sterk uitgebreid worden. Er is plaats voor schapenhouderij doch in de meer bosrijke streken kunnen coyotes (prairiewolven) aanzienlijke schade berokkenen.

Het houden van pluimvee is eveneens zeer goed mogelijk ter voorziening van de plaatselijke vraag naar eieren en gevogelte. Hetzelfde geldt voor de melkveehouderij. Momenteel wordt consumptiemelk van verre aangevoerd, o.a. uit de omgeving van Edmonton. Ondanks de plaatselijke afzetmogelijkheden bestaat er bij de landbouwers thans blijkbaar weinig animo voor melkkoeien, doch bepaalt men zich liever tot akkerbouw. (Dit doet zich overigens niet alleen in het Peace River gebied voor, maar vrijwel in geheel West Canada.) Behalve de over het algemeen gunstige graanprijzen werken ook factoren als de grote gebondenheid aan het bedrijf, extra werk gedurende alle dagen van de week, moeilijkheid om werkkrachten te verkrijgen, niet bevorderend op het houden of aanschaffen van melkvee. Bovendien vormen ook de hoge prijzen voor melkkoeien een belemmering om te beginnen of over te schakelen naar een melkveebedrijf of zelfs maar een gemengd akkerbouw-veehouderij bedrijf.

Tuinbouw

In de nabijheid van de grotere plaatsen komt enige tuinbouw voor. De afzet van groente is bij dergelijke plaatsen vrij goed, hoewel de vraag in de zomer enigszins beperkt is. Groenteteelt in verwarmde kassen of warenhuizen is thans duur, tengevolge van de hoge brandstofkosten. Er is evenwel aardgas gevonden in het Peace River gebied en aangezien dit veelal zeer goedkoop is, kan dit voor de toekomst mogelijkheden inhouden voor uitbreiding van groenteverbouw in de winterperiode. Een andere factor die dan ook bekeken moet worden is de aanwezigheid van water voor eventueel noodzakelijke irrigatie.

Volgens proefnemingen op het "Experimental Station" te Beaverlodge kan ook klein fruit, zoals frambozen en bessen, geteeld worden, indien geschikte soorten uitgekozen worden en de nodige voorzorgsmaatregelen (o.a. windbescherming 's winters) worden genomen. Aardbeienteelt schijnt minder goed te gaan, tengevolge van ziekten en insectenaantastingen. In droge zomers bestaat voor deze gewassen gevaar voor tekort aan water en niet volgroeien van de vruchten.

Voorlichting op het gebied van de landbouw wordt verzorgd door enige "Districts Agriculturists", die verspreid in het Peace River gebied wonen. In Beaverlodge is, zoals reeds medegedeeld een Experimental Station, waar men van de proefnemingen en onderzoekingen in vrijwel alle takken van de landbouw kan kennis nemen, terwijl in verschillende plaatsen z.g. "Illustration Stations" aanwezig zijn.

In Fairview werd in 1951 een "Agricultural School" geopend, waar gedurende 2 winterhalfjaren landbouwonderwijs gegeven wordt aan hen, die zich in de landbouw willen vestigen. De scholieren zijn inwonend; het onderwijs is vooral op de praktijk gericht.

Paul De Koekkoek:

Van het Kerkelijk erf

Een nieuw stadium dat het oudere opwekt

Vanwege de nieuwe immigratie gaat ons kerkelijk leven in Canada voort in snel tempo. In vijf jaren klom het getal Chr. Reformed kerken van een dozijn tot een honderd; kwamen er twee all-Canadian classes, met een derde in het verschiet; verrezen dozijnen van kerken; kortom: het was alles immigranten-kerken-groei! Dit vooral in onze grote steden. Spoedig moest naast de „Eerste" kerk een tweede komen, en tenminste in een geval, zelfs een derde.

Met dat verrijzen van meerdere kerken in een stad, beginnen old-timers onder de kerken weer hunne oorspronkelijke identiteit terug te ontvangen, terwijl new-comers zich meer samentrekken in een tweede of derde gemeente. De oudere kring wordt weer meer zichzelf, zij het ook met een zekere mate van nieuw bloed. Een proces dat alleszins te verklaren en te billijken is.

Met deze ontwikkeling kome het oorspronkelijke leven van de „eerste" gemeenten weer tot haar recht, en dat niet minder dan vroeger. Eiste de ontvangst van de nieuwe immigranten voor enige jaren vooral de aandacht, nu kan men zich weer concentreren op wat men doende was voordat de nieuwe broeders en zusters hun intrede deden.

Waarin en hoe? De Christelijke School? Natuurlijk, maar daarin zullen de new-comers zich niet onbetuigd laten, ook niet, naar we hopen, in het brengen van financiele offers. Doch daar is verder het terrein van het burgerlijke leven. De "civic interest", die men als burgers van dit land mooi begon te behartigen. Die, (ik denk b.v. aan de medewerking met de Canadian Protestant League) moet weer met kracht aangepakt worden. Het moet gezien worden dat ons Chr. Reformed volk hier niet is om een klein afgescheiden Hollandje te vormen, maar wel om te helpen Canada's staat te bouwen. Gaan de old-timers goed voor in dezen, dan kan verwacht worden dat de new-comers goed zullen volgen.

En dan het evangelisatiewerk. Er is veel werk gedaan om nieuwe immigranten voor verstrooi-ing en verwildering te bewaren, maar daarmede moeten zij, die afgedwaald zijn niet vergeten worden. Nieuwe immigranten zijn niet in grote getale klaar om direct Canada's onkerkelijken terecht te brengen. Ingezetenen van ouder datum begonnen door evangelisatie „licht en zout" te wezen. Dat moet zo blijven en meer zo worden. Enige jaren geleden kregen we telkens bemoedigende berichten dien aangaande. Edmonton, met de andere Alberta kerken, pakte het flink aan. Zo ook Hamilton, Ontario, en Vancouver, B.C. Dat was naar de eis van Gods Woord. Dat was uit de drang van een levend Christendom. Dat ontving onzer kerken en ambtsdragers herhaalde opwekking en bemoediging. Dat was een geestelijke werkplaats die opbouwende invloed had, allereerst op hen die er zelf in arbeidden. Dat werk heeft natuurlijk ook naar buiten zijn vruchten gedragen, want Gods Woord keert nooit ledig weder.

Dozijnen ouders en honderden kinderen zijn erdoor bereikt in buitenwijken der steden.

Zou dat zo van God gewilde en hoognodige werk onvruchtbaar wezen en niet door moeten gaan?

We hebben in de laatste tijd niet veel gehoord van wat er in dezen onder onze old-timers omgaat. We hopen dat dit werk niet in de slof is gekomen, want dat zou de dood in de pot wezen, en dat niet alleen voor mensen buiten onze kerken, maar ook voor hen die binnen zijn. Laat eens van U horen, mannenbroeders en zusters! Nu we in het stadium van meer-kerken-op-eenplaats gekomen zijn, laat ons tonen dat het oudere niet dood, maar veelmeer levend, jong en fris is!

—

„De stand van zaken"

„Kerknieuws", 't weekblad dat over het kerkelijke leven in Nederland handelt, laat onder het bovenaangegeven kopstuk de lezers telkens weten hoe het staat tussen de Gereformeerden en Vrijgemaakten aldaar.

Hieruit willen we ditmaal, en ook wel later, een en ander overschrijven in ons „Kerkelijk Erf". Vooral dat wat wijst op toenadering van beide genoemde kerkelijke partijen. Het kan belanghebbenden in Canada goed doen.

Uit het no. van 5 Juli van bovengenoemd blad halen we dit aan:

Dr. F. L. Bos, Geref. predikant te Vlaardingen, die zich na de beslissingen van de Haagse synode van 1949 met de Geref. Kerken heeft herenigd, heeft aan de komende generale synode een brief geschreven, waarin hij haar t.a.v. de kerkelijke controversen verzoekt een bepaalde stap te doen.

De schrijver wijst er op, dat vooral scheiding maakt de bekende synodale verklaring over verbond en dopo. Hoewel dr. Bos zich

persoonlijk daarin zeer wel vinden kan, is het toch bekend, dat bij velen daarop nog steeds de toenadering afstuit. Handhaving er van acht de schrijver niet perse noodzakelijk. Hij grondt deze zienswijze op confessioneel en pastorale gronden en wijst op deze zaak ook als op een schibboleth van rechtzinnigheid. Daarom stelt hij aan de synode dringend voor de thans nog vigerende Vervangingsformule van 1946 de kerkelijke rechtsgeldigheid als bindende leeruitspraak te ontnemen, wijl trouw aan de waarheid Gods de handhaving daarvan niet eist. Een dergelijk besluit zou ook consequenties meebrengen ten aanzien van de wegens het verzet tegen bedoelde synodale verklaringen genomen tuchtmaatregelen.

De Geref. kerken hebben zelf onnodig een „skandalon", een aanleiding tot zondigen op de verkeersweg der broederlijke gemeenschap gelegd. Daarmede wil de schrijver de wijze van doen der vrijgemaakte broeders niet verontschuldigen. Hij stelt de synode tevens voor te besluiten, zonder daarmede geacht te willen worden de wijze van spreken en optreden tegen de vroegere synodale verklaringen in zake verbond en doop achteraf goed te keuren, alle in verband met het verzet tegen bedoelde verklaringen genomen tuchtmaatregelen te annuleren en te doen annuleren, wijl daarin door ernstige vertroebelende factoren het recht des Heeren toch niet boven billijke critiek verheven is bediend. De winst van zulke besluiten zou naar het oordeel van dr. Bos groot zijn. De strijdleus der bezwaarden en vrijgemaakten: „bindingen en schorsingen weg!" zou daarmede haar zin verliezen.

En ongeacht de practische gevolgen daarvan voor het herstel van de kerkelijke gemeenschap, de Geref. kerken zouden daarmede uit eigen beweging een royale hand uitsteken naar de vrijgemaakte en de christelijke gereformeerde broeders, waaraan de Heere Zijn zegen niet zal onthouden. De gebeden om de eenheid kunnen dan ook beter doortocht vinden en het onderling vertrouwen zal worden gesterkt. De schrijver besluit zijn brief met een opwekking aan de synode toch royaal te zijn, zoals de Heere Jezus voor ons royaal is geweest en nog steeds veel doet in het begenadigen.

— De particuliere synode der Geref. kerken van Overijssel heeft besloten een voorstel van de classis Zwolle door te zenden aan de Generale synode, verzoekend, dat zij nog eens kort en bondig uitspreke, dat er in de Geref. kerken geen binding bestaat aan de opvatting, dat de doop bij elke dopeling zogenaamde aanwezige inwendige genade onderstelt en verzegelt.

— De classis Enkhuizen der Geref. kerken heeft op voorstel van de kerk van Wieringerwerf zich tot de particuliere synode van Noord-Holland gewend met verzoek om de volgende uitspraak met adhaesiebetuiging aan de generale synode te willen doorzenden: „De classis Enkhuizen, ernstig verontrust over de nog steeds voortdurende kerkelijke verdeeldheid tengevolge van het conflict der jaren 1944 e.v., kennis genomen hebbende van het oordeel der synode van 's Gravenhage, dat sommige handelingen van vorige synoden niet of niet geheel juist waren (zie acta art. 630 onder B 2e en 3e en onder C 3eb en 4e); overtuigd, dat vooral het onder B2e genoemde (inzake waarde der toelichting en argumenten en motivering van het Praeadvies) mee van invloed is geweest op kerkelijke tuchtoefening en vrijmaking van velen tijdens het conflict; hierin ziende een concrete schuld van onze kerken in de zaak van de scheuring en de voortdurende verdeeldheid; doet een dringend beroep op de generale synode, bijeenkomende te Rotterdam, om deze schuld onzer kerken openlijk voor Gods aangezicht te erkennen en voorts alles wat mogelijk is te blijven doen om onwaarheid en recht het herstel der kerkelijke der beding van Gods genade in de weg van eenheid te bevorderen".

WETTELIJKE BESCHERMING VOOR WILD TEGEN MISBRUIK

(Can. Scene) De Canadese eland (moose) kan op het droge heel goed voor zichzelf zorgen. Inderdaad durven weinig jagers het aan om het tot op korte afstand te benaderen. Maar in het water is de eland betrekkelijk hulpeloos. Twee personen, die profiteerden van de hulpeloosheid van een eland, hebben elk $250.— moeten betalen voor hun behandeling van het dier.

Ronald Manson, hoofdmachinist van een houtsleepboot op Lake Temiskaming, wilde een elandkoe fotograferen. Roland Lebrun verhinderde het dier om aan land te zwemmen, toen hij, Manson en een ander persoon er een in het water van het meer vonden.

Het ongelukkige dier werd het meer, gelegen in Noord Ontario, op en neer gejaagd totdat het stierf toen zijn longen van inspanning barstten. LeBrun en Manson moesten voor Magistrate (politierechter) S. Atkinson te Haileybury verschijnen. Bij het opleggen van de boete zei Magistrate Atkinson dat de achtervolging van het dier door de twee mannen „zeer afschuwwekkend" was.

WEDLOOP VOOR ONTGINNING VAN CANADEES IJZERERTS

(Can. Scene) Het verminderen van de Messabi ijzererts afzettingen ten Westen van het Superior Meer heeft tot een wedloop voor het ontginnen van Canadese ertslagen geleid. De belangrijkste ontwikkelingen vinden plaats op de grens van Quebec en Labrador en te Atikokan in Noordwestelijk Ontario, waar de Steep Rock ijzererts explotatie reeds een bevolking van 10.000 arbeiders en hun gezinnen heeft bijeengebracht.

In Centraal Ontario worden bij het dorpje Marmora 30.000 ton rots en aarde per dag verwijderd om de magnetietafzettingen bloot te leggen, die door de Bethlehem Steel Corporation, een van de grootste staalfabrieken in de Ver. Staten, ontgonnen worden. Meer den $10.000.000 zal besteed worden voordat het eerste erts van de mijn verzonden zal kunnen worden. Het erts of geconcentreerd erts zal over een afstand van 54 mijl per spoor vervoerd worden naar het Ontario Meer en dan verder per schip over dit meer.

Men schat, dat de ertslagen gedurende 25 a 30 jaar 500.000 ton per jaar opleveren zullen. Een deklaag van aarde en rots die op het erts ligt wordt over een stuk van een mijl lang en een halve mijl breed verwijderd.

De ontwikkeling van de mijn vormt een probleem voor het dorp. Het heeft geen gemeentelijke waterleiding of riolsysteem. Maar de staalfabriek heeft toegezegd dat het hierin voor al de huizen, die het voor de mijnwerkers en hun gezinnen zal bouwen, zal voorzien, en dat het de installaties aan Marmora zal overdragen, zodra het dorp ook zelf deze faciliteiten zal aanschaffen.

VOOR DE VROUWEN

door Joan

AAN ONZE BREISTERS

De laatste maand ontving ik vele brieven vanuit onze kring en daaruit is me gebleken dat velen wel graag wat meer zouden willen weten aangaande het gewicht en de opmaak van Canadese wol.

Hier is de gangbare opmaak. De bollen wol zijn 1 ons. Maar vergist u niet. want wij Hollanders zeggen, dan krijgen we 100 gram. Nee, zo royaal zijn ze hier niet. U krijgt 28 gram, dus 4 bollen is gelijk aan 1 ons knot zoals wij ze vanuit Holland kennen.

Wel is er verschil in de dikte. Als wij in Holland wol hadden die 4-draads was dan is de 4-draadse wol hier fijner en het meest gebruiken ze hier 3-draads, dus dat breit meer uit. Wilt u een dikkere draad dan vraagt U om Scotch fingesing of a worsted yarn, dat is meer de soort zoals wij gebruikten voor zware werksokken en werktruien, zoals we sajet hadden.

Zo, ik hoop dat dit mag meehelpen om uw breilust te verhogen en het kopen van wol gemakkelijker te maken.

Als er zijn die graag meer willen weten op het gebied van al deze dingen schrijf Box 962, Newmarket, Ont., tot uw dienst.

Meisjesjurkje

1½—2 jaar

Van 3-draadse wol zetten we op naalden no. 11, 121 steken op (137). Dit is voor het voorpandje. Het getal tussen haakjes is voor de maat 2 jaar. We breien 2 cm. 1r 1av., elke toer verspringen. Vervolgens 4 naalden recht heen, av. terug en verder volgens patroon.

1e naald: 1r* (omslaan, 2r dubbele mindering, dit is: 1 steek afhalen, 2 steken samenbreien en de afgehaalde steek overhalen) 2 recht omslaan, 1r* dat vanaf het haakje herhalen.
2e naald: averecht
3e naald: 2r* (omsl. 1r dubl. mind. 1r, omsl. 3r)*
4e naald: averecht.
5e naald: 3r* (omsl., dubl. mind., omsl., 5r)
6e naald: averecht.

Deze 6 naalden nog 2 keer herhalen, 3 patroontjes dus. Vervolgens breit men steeds recht heen, averecht terug tot de hoogte van 25 cm. (30) en laat de steken op een naald staan.

Rugpandje:
113 st (129) opzetten en op dezelfde wijze breien als het voorpand.

Mouwtjes:
50 (60) steken op naalden no 12, dus 1 no. fijner en breien 2r, 2av., voor 10 naalden. Nu de grovere naalden en in deze naald steken bijmaken tot er 88 zijn, recht heen, av. terug breien tot een lengte van 7 cm. (op de naald laten staan). Nu gaan we het pasje beginnen en breien op 3 naalden achtereenvolgens, 't achterpand, een mouwtje, het voorpand, het tweede mouwtje breien tot het midden van het achterpand, en beginnen aan het opengewerkte pasje.
1e toer:* (5r., 2 st. samen, omsl., 2 st. samen) herhalen en eindigen met 4r.
2e toer: De eerste en laatste 3 st. recht, alle andere steken averecht.
3e toer: 5r* (2 st. samen, omsl. 2st samen, 4r), herhalen, eindigen met 3r, omkeren. De eerste 2 samengebreide steken van de vorige toer met de omslag vormen steeds de twee eerste steken, welke moeten worden samengebreid.
4e toer: gelijk de tweede.
5e toer: 5r* (2st samen, omsl., 2st samen, 3r) * herhalen, eindigen met 2r.
6e toer: gelijk de tweede.
7e toer: 5r* (2st., samen omsl., 2st samen, 2r)* herhalen, eindigen met 1r.
8e toer: gelijk de tweede.
IV Nu volgen 3 patroontjes, gelijk onderaan het jurkje en laatste 3st niet in patroon doch steeds recht breien.
Vervolgens breit men 1 toer 1r 1a, waarbij men alle steken 2 aan 2 samenbreit. Hierop nog 3 toeren 1r 1a, waarbij recht op recht en av op av komt. Dan 1 toer gaatjes, steeds 2 st samen, omsl.
De volgende toer geheel averecht. Deze 2 toeren worden nog eens herhaald, dan weer 4 toeren 1r 1a, weer 2 toeren gaatjes met av overbreien, nog 4 toeren 1r 1a, en vervolgens alle steken strak afhechten.

Langs het splitje haakt men een toer vaste met losse steken voor knoopjes..
De zijnaden dichtnaaien en het jurkje luchtig oppersen. Door de laatste gaatjestoer een koortje of lint voor de sluiting.

GESCHENKEN

„Moe, ik heb een mooi ruikertje voor U geplukt". Het gezichtje van het kind glanst van verugde als moeder het in een vaas zet en een ereplaats in de kamer geeft. Het „ruikertje" is een handvol paardebloemen of onkruid dat langs de weg groeit, maar voor moeder is het prachtig want het werd door lieve handjes vergaderd en met liefde aangeboden. Zo'n geschenk geeft dubbel plezier, want de gever zowel als de ontvanger zijn er door verblijd.

Zo moet ieder geschenk zijn. Als er geen liefde in zit kan het nog zo groots en schoon in zichzelf zijn, maar voor niemand is er vreugde in, het is zoveel als stof en as. Voor onze kinderen schiet er vaak niet veel geld over voor cadeautjes maar met een hart vol liefde kan er altijd wel een kleinigheid verzonnen worden dat veel meer waarde heeft dan het duurste speelgoed. Kinderen kunnen ook aangespoord worden om met eigen hand iets te maken voor vader of moeder, broer of zuster, iets waar liefde in zit, al komt het niet aan de volmaaktheid toe. Zulks verwekt in allen de lust om te dienen en anderen gelukkig te maken, niet zelfzuchtig te worden en alles

maar voor zichzelf te begeren maar om aan anderen te denken. Het is in de voetstappen van onze Heiland te wandelen die in de wereld gekomen is, niet om zichzelf te behagen maar om anderen te dienen tot in de dood toe.

Canning

De huisvrouw is deze dagen druk met de inmaak. In de tuin zijn allerlei groenten en op de markt vindt men vruchten om van te watertanden. Deze overvloed van de zomer komt in de winter goed te pas maar dan moet het ook voorzichtig ingemaakt worden. Er zijn verschillende methoden van inmaken, de open kettle, cold pack, hot pack.

Open kettle. Met deze methode wordt het product eerst grondig gekookt en dan in gesterilizeerde flessen gedaan. Omdat er veel kans bestaat dat besmettelijke kiemen er nog in komen voordat de flessen dicht zijn is dit niet de beste methode. Hoewel voor vruchten zoals bessen, aardbeien etc., die veel suiker hebben kan het wel.

Cold Pack, koude verpakking. Vruchten worden koud in de flessen gepakt. Gewoonlijk wordt er heet water of hete sirup over gedaan. De flessen niet geheel verzegeld, dan in heet water gekookt voor de vereiste tijd. Men doe de flessen niet te vol want door het koken zetten de vruchten uit en bestaat er kans dat de flessen barsten.

Hot Pack, hete verpakking. Deze methode is de beste. Het product wordt eerst tot het kookpunt gebracht, kokend in de flessen gedaan, geheel verzegeld en in een bad van kokend water gezet en de vereiste tijd gekookt. Met dit process is er niet zo veel kans dat de kiemen niet gedood worden.

Met een „pressure cooker" is men meer zeker dat alle bederfelijke kiemen gedood zijn. Men kan zulke cookers krijgen waar 7 quarts in kunnen staan. Dit is niet zoveel als sommige grote ketels maar de tijd voor het koken is heel wat minder waar men dan tijd mee bespaart. Een pressure cooker is vooral het beste voor groenten, vooral voor tomaten en ook voor vlees.

Tijd-tabel voor heet water bad	
appels	15 min.
kersen	25 min.
perziken	20 min.
peren	25 min.
rabarber	10 min.
tomaten	45 min.
tomatensap	5 min.
boontjes	3 uur
wortels	2 uur
erwten	2 uur
corn	2 uur

Tijd voor Pressure cooker	
asperges	35 min.
boontjes (spercie)	35 min.
bieten	35 min.
wortelen	35 min.
corn (mais)	80 min.
doperwten	55 min.

Deze tijd is voor quart jars

DE VROUWEN VAN CANADA'S WEERMACHT IN VREDESTIJD

(Can. Scene) Voor de eerste maal in de geschiedenis heeft de Canadese weermacht in vredestijd vrouwen in dienst. De RCAF en de Marine hebben beiden vrouwen in actieve dienst. Het leger heeft op het ogenblik een reserve, die slechts voor een deel van de tijd werkt, maar men gelooft dat het volgend jaar met het recruteren voor de actieve dienst begonnen zal worden.

De RCAF was de eerste van de drie diensten, die in vredestijd een vrouwelijke afdeling had. Verleden jaar Juli begon de eerste groep van 80 vrouwen met de training en op de eerste verjaardag van deze gebeurtenis waren 2500 in de geregelde dienst, de helft van het aantal dat men wenst te bereiken, en 565 in de Reserve.

Deze zomer ontving ook de eerste groep van jongere jaars vrouwelijke studenten een training van tien weken voor reserve-officier. Na afloop hiervan werden de studenten op luchtbases gestationeerd voor verdere training en ervaring. In de herfst zullen zij naar hun universiteiten terugkeren.

Het vrouwelijk luchtmacht personeel dient over geheel Canada, van Sea Island, B.C. tot Gander, Newfoundland, tot Whitehorse in de Yukon Territories. Zij werken in takken zoals elementaire electro-techniek, als medische assistenten, radar technici, tandarts- en laboratoria-assistenten en als klerken en chauffeuses.

De Marine is van plan om het recruteren in de herfst te versnellen. De „Wrens", zoals ze genoemd worden, ontvangen training voor magazijnwerkster, voor klerk voor de betalings- en administratieve dienst, medische assistente, Wren voor de algemene dienst, radiotechnicus, electrotechnicus en voor onderhouds- en inspectiediensten in de afdeling van militaire voorraden.

Nieuw-Vaderlandse Geschiedenis

Immigranten-leven 100 jaar geleden

In het verleden ligt het heden

JOHN VRIESINGA

De problemen van het immigranten-leven van honderd jaar geleden verschillen heel wat van de onze, zoals uit het volgende relaas kan blijken. Als een immigrant destijds eenmaal op de plaats van zijn bestemming was aangekomen, zich een blokhut had gebouwd moest hij de harde strijd met de eenwenoude woudreuzen aanbinden om zich een bestaan te verwerven. Een immigrant uit die dagen schreef in een brief naar huis: „Alles wat je hier het eerste jaar kunt doen is zoveel bomen omhakken, dat je 12 schepels aardappels kunt poten en vier schepels graan kunt zaaien . . . . ." En daar moest hij met zijn gezin dan van leven.

Het is begrijpelijk, dat de immigranten onder dergelijke omstandigheden er erg primitieve landbouwmethoden op na hielden. Veel van de gereedschappen moesten met de hand gemaakt worden uit het harde hout van de omgehakte bomen. Natuurlijk moest met de hand gezaaid, gemaaid en gedorst worden, maar bovendien moest het gedorste graan met de hand gemalen worden, wat dikwijls gebeurde door het met een zwaar voorwerp te stampen in 'n uitgeholde boomstronk.

De immigranten uit die dagen moesten niet alleen hun eigen huis bouwen, ze moesten ook hun eigen meubels maken en zovele andere dingen meer als b.v. kleding, zeep en wat niet al. De eerste jaren leverde het bedrijf niets noemenswaards op om te verkopen en daarom was geld iets, dat men zelden te zien kreeg.

Hoe moeilijk het leven ook was, voor velen van de pioniers betekenden deze omstandigheden toch nog een verbetering bij wat ze gewend waren in hun oude vaderland. Een van hen schreef in een enthousiaste brief naar huis: „In de tijd van 10 jaar kan een ondernemend en spaarzaam man hier 25 tot 30 acres in cultuur hebben, hij kan een stuk of vijf koeien bezitten, een span ossen, een paar schapen, varkens, kippen enz. En bovendien een goed huis en overvloed van voedsel . . . ."

Een van de opmerkenswaardige dingen uit die dagen is nog, dat zich onder de duizenden en duizenden nieuwkomers natuurlijk velen bevonden, die geen landbouwers waren, maar voor wie er in die tijd absoluut geen ander bestaansmiddel was dan de landbouw. Dat was dus al net als in vele gevallen in onze dagen. Alleen is er dit verschil, dat dergelijke mensen vroeger genoodzaakt waren onmiddellijk een eigen „bedrijf" te beginnen, ook al wisten ze van het boerenwerk dan ook helemaal niets af. Het is begrijpelijk, dat zij meestal heel onoordeelkundig tewerk gingen en methodes ontwikkelden waarover rechtgeaarde boeren hun hoofd slechts konden schudden. Er werd wel eens roofbouw toegepast waarvan hier en daar heden ten dage de gevolgen nog voelbaar zijn.

Intussen rezen nieuwe dorpen en dorpjes als paddestoelen uit de grond in de wildernis. Al die dorpen vertoonden dezelfde kenmerken, die men nu nog in vele ervan terug kan vinden. Het begon meestal met een houtzaagmolen, een korenmolen, een smidse, een „winkel van sinkel", een kerk en een school.

Rondom dat eerste begin groepeerden zich de huizen van de niet-farmers, terwijl in later tijd er nog een bankgebouwtje bij verrees als onmisbaar onderdeel van het dorpsleven.

De immigranten brachten alle artikelen, die ze konden missen naar de winkel in ruil voor kledingstukken, huishoudelijke gebruiksvoorwerpen enz. Een van de belangrijkste handelsartikelen was pot-as, dat gemaakt werd van de as van de verbrande bomen. Die pot-as werd naar Engeland verkocht waar ze gebruikt werd bij de vervaardiging en bewerking van laken.

De eenzaamheid en de ontberingen van het leven in de afgesloten dorpen en dorpjes leidde tot het organiseren van vele feesten en feestjes, waarvoor ook de kleinste gebeurtenis als aanleiding gretig werd aangegrepen. Tot op de dag van vandaag kan men deze trek in het Canadese volk terug vinden. Een belangrijk evenement in zo'n jonge nederzetting was b.v. het bouwen van een schuur. Dat werd, en wordt op vele plaatsen vandaag aan de dag nog, gevierd met grote feestelijkheden en met veel . . . . sterke drank. Trouwens, ook bij andere gelegenheden vloeide de sterke drank rijkelijk. Zo rijkelijk, dat van drankmisbruik op grote schaal moest worden gesproken. Later heeft dit de stoot gegeven tot de geheelonthoudersbeweging (temperance) en zelfs tot strenge beperkende maatregelen van overheidswege.

In die vroege jaren van Canada's bestaan werd ook geboren die prachtige typerende eigenschap der Canadezen, hun hulpvaardigheid. Men was op elkaar aangewezen in het leven in de wildernis en dat heeft die prachtige zin voor naastenliefde en onderling hulpbetoon ontwikkeld, die velen onzer aan den lijve hebben ondervonden. Grote karweien, die een man alleen onmogelijk kon verrichten werden samen gedaan; men leende elkaar zijn paarden en ossen voor de werkzaamheden op het land, hielp elkaar bij ziekte en ongeval enz. enz. Overigens heeft ook de kerkelijke geschiedenis van Canada, de meerderheid van de bevolking schijnt tot de Methodistische kerk behoord te hebben, een woordje meegesproken in de eerste vorming van het Canadese volkskarakter.

Veerman, EEN BELANGRIJK BEROEP IN ALBERTA

Een vloot van 48 veerponten

Het Department of Highways in Alberta onderhoudt met een vloot van 48 veerponten belangrijke verbindingen tussen vele dorpen en streken, die door rivieren van elkaar gescheiden zijn. Weliswaar loopt het aantal veerverbindingen in Alberta van jaar tot jaar achteruit en worden de ponten vervangen door moderne bruggen, maar Alberta heeft nog niet zo'n uitgebreid en goed onderhouden net van weg- en brugverbindingen als b.v. Ontario.

De eerste veerverbindingen van Alberta kwamen tot stand in het jaar 1900 over de Red Deer River, ten Noorden van Blindloss en in de oude Edmonton Peace River trail bij Holmings Crossing over de Athabasca River.

Van dat jaar af aan nam het aantal veerverbindingen gestadig toe, naarmate het motorvoertuig zijn intrede deed. In 1908 waren er 25 veerponten in bedrijf en in 1919 al 75. Dat was echter het hoogtepunt in de geschiedenis van Alberta's veerponten, want van toen af aan is men begonnen met de bouw van bruggen, waardoor de veren overbodig werden.

De eerste motor-veerponten kwamen in bedrijf in 1929 bij Dunvegan en Fort Vermillion en thans is meer dan de helft van de overheidsveren gemotoriseerd.

De veerlui die de ponten bedienen moeten een volledige kennis van de bijzonderheden van de rivier hebben voor ze worden aangesteld. Deze mensen, die dagelijks zoveel mensenlevens en auto's en trucks over Alberta's grote rivieren varen moeten wel tot in de puntjes bekend en vertrouwd zijn met de nukken en grillen van het water.

In het voorjaar van 1948 b.v. bereikten vele van Alberta's rivieren het overstromingspeil. Maar ofschoon veersteigers werden weggespoeld, kabels werden verbroken, en veerhuizen ernstig beschadigd, hadden er helemaal geen ongelukken tengevolge van de gevaarlijke overtochten plaats.

Het najaar van 1951 was ook een gevaarlijke tijd voor de veerlui. De vroeg-intredende koude bracht drijfijs tegen 15 October, ongeveer 2 weken vroeger dan andere jaren. De veerlui wisten dat het nog verscheidene weken zou duren voor de rivieren zo ver bevroren zouden zijn dat het verkeer over het ijs kon plaats vinden en daarom bleven zij varen.

De druk van het drijfijs werd echter zo hevig dat drie steigers van hun fundamenten werden gerukt.

De veerlui worden aangesteld op een maandloon en aanvragen voor een aanstelling of her-aanstelling worden gedurende de winter ingediend. De aanstellingen vinden plaats op 1 April maar alleen die veerlui die bewezen hebben bekwaam te zijn en hun werk tot voldoening hebben verricht, worden aangesteld voor een volgend jaar. Een van de plichten van de veerman is een nauwkeurig rapport bij te houden van het aantal personen, voertuigen en dieren dat per dag wordt overgezet. De verkregen getallen worden maandelijks verzameld en opgezonden aan de Ferries Branch van het Department of Highways, om zodoende de autoriteiten een inzicht te geven in de belangrijkheid van elke veerverbinding en te beslissen of er ook een betere verbinding gemaakt moet worden.

De meeste veerlui zijn in touw zo lang het dag is, maar ze moeten desgewenst ook 's nachts hun werk verrichten. Bij iedere steiger is een bel aangebracht waarmee men de aandacht van de veerman kan trekken; in dit geval moet de reiziger echter betalen. Sommige veren in de provincie worden verzorgd door ploegen van drie man en varen onophoudelijk heen en weer gedurende elk etmaal.

De veerman moet voorts alle kleine herstellingen zelf verrichten, terwijl grotere herstellingen worden verricht door een speciale ploeg werklui; in de zomermaanden zijn er twee van zulke ploegen aan het werk. Elke steiger wordt ongeveer zo eens in de 10 jaar vernieuwd.

De moderne veren in Alberta zijn uitgerust met kabelbanen, waardoor men in geval van nood altijd de overkant kan bereiken als in het voorjaar of in de herfst de overvaart per boot onmogelijk wordt vanwege teveel drijfijs. Een kooi aan een kabel die hoog over de rivier loopt brengt dan mensen naar de overzij en op deze manier zijn reeds verscheiden mensenlevens gered als b.v. een dokter een ernstige patient moest bezoeken.

Het meest moderne veer van Alberta is in gebruik bij Dunvegan over de Peace River. Deze 25 ton stalen ponton is in gebruik gesteld in 1941 en wordt voortbewogen door een sleepboot.

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

Van de bestuurstafel: Decentralisatie

Het provinciale bestuur van de Chr. Ref. Immigration Societies vergaderde in Toronto de achtste September. Omdat er op deze vergadering voorstellen en besluiten zijn gemaakt die naar wij hopen ten goede zullen komen aan het werk en de vooruitgang van onze organisatie, dachten wij deze keer iets hierover te schrijven. Op deze wijze kunnen de lokale afdelingen een studie maken en beter voorbereid ter vergadering komen om deze voorstellen te aanvaarden of af te wijzen.

Jaarvergadering op twee verschillende datums en plaatsen

Het is reeds eerder en vaker gebleken dat het moeilijk is om vanuit alle hoeken van Ontario afgevaardigden van elke afdeling ter vergadering te krijgen. De afstanden zijn groot, met gevolg, dat er veel tijd en geld mee gemoeid gaat. Daarom stelt het bestuur voor om dit jaar een vergadering te houden in het Zuid-Westen van Ontario en een in het Oosten. De vergadering in Zuid-West Ontario staat gehouden te worden te Woodstock op Donderdag de twintigste November en voor Oostelijk Ontario te Trenton op Vrijdag de een-en-twintigste November. Op beide vergaderingen zal het volledige bestuur aanwezig zijn en dezelfde agenda afgewerkt worden.

Deze vergaderingen zullen een tweeledig karakter dragen. Een gedeelte zal zijn de behandeling van emigratiezaken en andere werkzaamheden onzer organisatie en de andere helft zal in zijn geheel besteed worden voor zaken aangaande onze Onderlinge Verzekering. Ook is dominee J. Gritter van London verzocht om op beide vergaderingen een korte rede te houden over een onderwerp vrijgelaten aan de spreker, doch verband houdende met het immigratieleven. Het bestuur hoopt dat door deze regeling het mogelijk is om van alle afdelingen afgevaardigden te hebben. De vergaderingen zullen aanvangen om 10 uur in de morgen en mogelijk eindigen laat in de naimddag, zodat een ieder dezelfde avond nog weer thuis kan zijn.

Deze regeling is wel wat vreemd want de besluiten op beide vergaderingen zullen alle zaken bindend maken, hetwelk misschien met sommige dingen wel wat lastig zal zijn, doch daartegenover staat dat op deze wijze het bestuur van oordeel is dat de vergaderingen beter bezocht zullen worden, en veel tijd en geld bespaard wordt.

BELANGEN VOOR DE OPBOUW DER CHR. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

Voorstel tot verdeling van Provinciale Organisatie in district afdelingen

Onze Provinciale Organisatie heeft de laatste jaren een hele omvang gekregen. Begonnen wij in 1946 met vijf afdelingen, dit is nu ver-tien-dubbeld en zijn er ongeveer vijftig afdelingen. Begonnen wij in 1947 met een vaste field-agent, nu zijn er vier.

Het bestuur is van oordeel dat indien er district-afdelingen opgezet worden die specifiek met een der vaste field-agenten werkt, met een eigen bestuur, dat dit ten goede zal komen aan al onze werkzaamheden. Vooral om de volgende redenen:

De afdelingen in zulk een district weten wie hun bepaalde field-agent is waar zij mee kunnen werken en die voor hen de immigratie-zaken behandelt inzake plaatsing, moeilijkheden, uitbreiding en zo meer. Ook is het beter mogelijk om vergaderingen uit te schrijven van een district-afdeling waar afstanden klein zijn en waar desnoods 's avonds vergaderd kan worden. Verder weten zulke afdelingen beter wat er in hun omgeving gedaan kan worden, benevens wekt dit ook meer belangstelling om voor eigen omgeving vooruitgang te zoeken.

Ook kunnen werkzaamheden zoals Onderlinge Begrafenis-Vereniging, Onderlinge Spaarbanken en dergelijke opgebouwd worden door zulk een district-afdeling inplaats van elke lokale afdeling afzonderlijk. Zulk een district-organisatie kan een eigen bestuur verkiezen en dus voor werkzaamheden in eigen omgeving aansprakelijk zijn en niet aan de leiband lopen van een provinciale organisatie. Ook zal zulk een district afdeling het lichaam zijn om een of twee bestuursleden te verkiezen voor zitting in het provinciaal bestuur, met het gevolg dat na verloop van enige tijd elk district vertegenwoordigd is in dit bestuur en wij een wel gebalanceerd provinciaal bestuur krijgen met stemmen uit elk deel der provincie.

Nog een ander voordeel zal zijn dat zulk een provinciaal bestuur minder behoeft te vergaderen ook al omdat vele district-aangelegenheden die nu behandeld worden door het tegenwoordige provinciale bestuur dan behandeld kunnen worden door het districtsbestuur. Zoals het zich laat aanzien is het mogelijk dat op deze wijze het nieuwe provinciale bestuur met twee vergaderingen per jaar kan volstaan, een in het najaar en een in het voorjaar.

Ook kunnen op deze wijze de provinciale jaarvergaderingen beperkt worden omdat het dan niet meer nodig is dat elke afdeling vertegenwoordigd is, doch elke district-afdeling kan een vastgesteld aantal afgevaardigden sturen. Om een Engelse term te gebruiken, wij hebben hier een voorstel „to Stream Line" onze Organisatie. Het hoort misschien wel wat revolutionair, doch dit plan is al lang een zaak van overweging bij sommige bestuursleden en deze keer is het gekomen tot definitieve voorstellen.

De goedkeuring van het Synodale Immigratie Committee nodig

Inzake de werkzaamheden van vaste field-agenten, deze staan in zijn geheel onder de supervisie van dit committee. Evenwel zal dit committee gevraagd worden of zij deze plannen wil goedkeuren, zodat er tussen de vaste field-agenten en het provinciale organisatie een regeling kan gemaakt worden tot uitwerking hiervan. Natuurlijk blijft supervisie der fieldagenten bij het bovengenoemd committee.

Fieldagenten verzocht om de verschillende districten aan te wijzen

Verzocht zal worden dat de tegenwoordige vier vaste field-agenten tesamen komen en met elkaar uit alle afdelingen vier of vijf zulke districten uitstippelen, omdat deze personen meer en beter kennis hebben van werkzaamheden en mogelijkheden in alle delen der provincie, en ook dat reizen en afstanden een grote rol spelen in het werk van elke field-agent.

Bestuursverkiezing

Er zal dit jaar verkiezing zijn voor drie nieuwe bestuursleden door aftreding van John Vander Vliet, Luke Vanden Berg en John Vellinga. Voorgesteld wordt dat in elke verkiezing rekening zal worden gehouden met de districten zodat nieuwe bestuursleden naar evenredigheid alle delen der provincie vertegenwoordigen.

Ook is voorgesteld dat field-agenten en leden van het Synodale emigratie committee geen zitting nemen in het provinciale noch in district-besturen. Het is wenselijk dat in het vervolg zoveel mogelijk zulke besturen in zijn geheel bestaan uit leden die geen andere functie noch werkzaamheden hebben met immigranten en emigratie, en dus is het ook beter dat predikanten in ons midden, welke nu reeds overstelpt zijn met werk voor onze immigranten, verschoond blijven van dergelijke bestuursfuncties.

Zonder datums af en zend uw afgevaardigden

Uit het bovengeschrevene kunt u opmaken dat er dus zaken van belang zullen behandeld worden op deze vergaderingen. De volle medewerking is nodig van elke afdeling, niet alleen om zeker te zijn dat hun afdeling vertegenwoordigd is ter vergadering, doch ook dat de zaken voor behandeling behandeld zijn in de locale vereniging, zodat wij waarlijk de opinie onzer gehele organisatie hebben wanneer besluiten genomen worden.

Benevens de bovengenoemde voorstellen zullen er verslagen en andere zaken behandeld worden. De secretaris John Vander Vliet zal tijdig een agenda sturen aan elk lokaal bestuur.

Doch de ellende van de zaak is dat er nog steeds afdelingen zijn die geen gehoor hebben gegeven aan onze herhaalde oproep in „Calvinist—Contact" voor de namen en adressen van de secretaris van elke afdeling. Zo lid of bestuurslid van afdeling . . . . . . (geen naam noemen) wanneer u dit leest doe dan het volgende zonder wachten. Stuur de naam en adres zonder wachten naar John Vander Vliet, 304 Dundas Street, W., Trenton, Ont.

Persoonlijk hoop ik dat deze komende vergaderingen veel succes mogen opleveren voor ons werk en organisatie en dat de voorstellen hierboven genoemd de goedkeuring mogen krijgen. Vele werkzaamheden wachten ons, en wij hebben als plicht om deze te doen, om dit op de meest doelmatige en profijtelijke wijze te verrichten; ik ben overtuigd dat het provinciale bestuur de zaak in de goede richting stuurt.

Voor Alberta, B.C. en Manitoba

Zou het mogelijk zijn dat ook deze provincies onze rubriek gebruiken om provinciale immigratie-belangen te behandelen voor hun leden? Men kan zelf een persoon hiervoor aanstellen en deze kan geheel voor eigen verantwoordelijkheid zulke artikelen schrijven. Denk hierover eens na en schrijf mij eens.

Werken via eigen Organisatie

FIELD-AGENTEN ONZER ORGANISATIE

British Columbia:
Mr. A. de Jong,1714 Nanaimo Street, Nw. Westminster, B.C., Phone N.W. 3449

Alberta: Zuid,
Mr. B. Nieboer, Iron Springs, Alta. Phone R 216

Alberta: Noord,
Mr. Herman Wieringa, 7829-111 Ave., Edmonton, Alta., Phone 41537

Central B.C.:
Mr. Jacob Prins, Beverly, Alta.

Manitoba:
Mr. J. de Jong, 245 Jamieson Ave., East Kildonan, Man.

Ontario: Oost,
Mr. L. Vandenberg, 93 King St. East Brockville, Ont., Phone number 5064
C. Steenhof, 31 Crane Ave. West Mount P.O., Tel. CH 1-0811

Ontario: Zuid-West,
Mr. John Vellinga, P.O. Box 234, Chatham, Ontario, Phone 3695 R

Algemeen Secretaris:
Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Een reis door Canada

Van Trenton tot Trenton

door Ds. J. van Harmelen

Het is voor mijn gevoel al heel lang geleden dat ik het s.s. „Groote Beer" verliet in Halifax. En toch is het nog geen twee maanden, die ik in Canada doorbracht. Dat komt natuurlijk door de grote reis die ik door dit onmetelijke land maakte en de vele indrukken die ik opdeed. Veel mocht ik zien en veel mensen ontmoeten. Ik wil in dit artikel enige indrukken weergeven van wat ik zag. Voor een weergave van indrukken over personen en toestanden acht ik me nu op de valreep nog niet capabel. Die moeten eerst wat vaster worden.

Doch wat men ziet in Canada, dat maakt direct zo'n indruk dat weergave ervan wel spoedig mogelijk is.

Langzaam zette 25 Juli om 11.30 de A-emigrantentrein zich in beweging, om kort daarna door Nova Scotia te snellen, dat prachtige, ook bergachtige landschap, dat veel meer indruk maakt dan de groene beboste streken van New Brunswick die grenzen aan de St. Lawrence River. Toen we de volgende morgen wakker werden lag de oude stad Quebec met zijn kleurige gebouwen te schitteren in het zonlicht. Een aanblik, zoals vele emigranten verzekerden, om nooit te vergeten.

In Trenton, dat vriendelijk stadje met zijn uitgebreide industrie, stapte ik uit. Wie kent niet het gastvrije huis van Mr. en Mrs. Vander Vliet, waar reeds zo menige emigrant en emigranten-dominee overnachtte?

Hier begint eigenlijk mijn reis langs de verschillende kerken van The Christian Reformed Church. Aan de oever van het Lake Ontario, bij Presquil Point maakte ik de picnic mee van de gemeente te Trenton en Campbellford op Dominion Day. Zo wordt ook de broederband aangehaald. Samen als gemeente in Gods schone natuur een dag doorbrengen geeft veel vreugde.

De „Dominion" trein die aan de avond van de Dominion Day om een uur of 12 vertrok bracht mij in een ruk van Toronto naar Vancouver. Door zo'n grote reis heeft men de gelegenheid een gedeelte van Canada te zien.

De reis door Ontario is imponerend. Het heeft veel moeite gekost deze lijn aan te leggen. Heel wat rotsen moesten worden opgeblazen, tunnels geboord en rivieren overbrugd. Vanuit de trein ziet ge de blauwe bergmeren die er in West Ontario in menigte zijn en de heuvels en bergen zijn bedekt met spruce, laryx en berk, de drie boomsoorten die hier het meest voorkomen. Als ge door dit gebied reist hoort ge menige treinreiziger zeggen: „Canada is a rough country!" Maar het is een schone „ruwheid". Vooral als de trein langs de beach van het Lake Huron slingert weet ge niet naar welke kant ge moet kijken, en nu eens neemt ge plaats voor dit dan weer voor het andere raam van de coupe. Als ge Ontario verlaat dan snelt de trein door eindeloze vlakten, de grote graansilo's verheffen zich langs de lijn en verzekeren u dat ge hier met de graanschuren der wereld hebt te maken. Winnipeg en Regina worden gepasseerd. De uitgestrekte vlakten van Manitoba en Saskatchewan laat ge achter u, om in Calgary te vernemen: nu naderen we de Rocky ountains.

Het is moeilijk om de schoonheid van deze Canadese Alpen te beschrijven. Telkens denkt ge: wat is Canada een mooi land. Er zijn veel foto's en kaarten van de Rocky Mountains in omloop. Ze zijn niet te stout, de werkelijkheid beantwoordt aan de verwachting die ze oproepen. Telkens krijgt ge gelegenheid de trein te verlaten en bewonderend op te zien naar de met sneeuw bedekte bergen of in de diepe ravijnen, waardoor de een of andere rivier bruisend haar weg vervolgt. Dan gaat ineens het electrisch licht op want de trein rijdt met donderend geraas door de 5 mijl lange Spiral tunnel en een zucht van verlichting wordt geslaakt als het zonnelicht aan de andere kant van de berg het gehele landschap voor ons belicht en we weer wat kunnen zien. Langs de bedding van Columbia en Fraser River gaat de tocht.

Het is Zaterdagmorgen geworden als Vancouver bereikt wordt. Vancouver, „het is een vuile stad" verzekerde een emigrant in Sarnia, die er naar werk had gezocht, maar ik ben van een andere gedachte. Och, elke stad heeft natuurlijk zijn lelijke wijken. Havensteden zijn niet overal mooi. Ik heb echter de gehele stad gezien, zowel waar de University staat, als waar de Totempalen der Indianen zich bevinden, ik was aan de Marine Drive en in het Stanley Park, in Burnaby en New Westminster, in Noord Vancouver, op de Lions Gate Bridge and The Second Narrows. En ik ben van mening, Vancouver met zijn voorsteden is prachtig. Mooi gelegen aan de zee, omringd door bergen, die in de week die ik er was, scherp afstaken tegen de blauwe lucht.

En dan Vancouver Island, waar kleine nederzettingen van emigranten te midden van de rust der bossen en bergen in vrede werken en leven. Daar zijn de heftig bruisende stromen met watervallen en stroomversnellingen, met springende zalmen en forellen die door visladders opwaarts worden geholpen in het Stamp Falls Park. Daar zijn bomen, zo dik en hoog dat de mens zijn nietigheid terdege beseft. Daar verheffen zich de Douglas fir, B.C. fir en Red fir in majesteit. Het MacWilliam Park aan Nanaimo's Highway vertelt ons Gods grootheid. Daar staan op 1 acre zoveel dikke bomen dat die ene acre kan opleveren „275.295 board feet, or a pile of four foot cordwood, 8 high, 1462 long, totalling 365½ cords". Hier zijn de lumbers waarover in de tijd toen ik er was zoveel te doen was omdat de staking voor vele immigranten het gesprek van de dag was en zij allen hoopten op het einde.

Dit schone stuk van Gods natuur moest ik echter weer verlaten. De trein bracht me nu door het Zuidelijk gedeelte van British Columbia. Wat zouden de boeren genoten hebben van het gezicht op de Creston Valley, waar men een groot gedeelte van het stroomgebied van de Columbia river heeft afgedamd en ingepolderd. Daar stonden prachtige gewassen en was de oogst van de hop in volle gang.

Mijn eerste bezoek op de terugreis gold Cranbrook en Kimberley, de mijnstad in de Rocky Mountains waar ik een vijftal gezinnen van verstrooide geloofsgenoten bezocht. Daarna ging m'n reis weer door de Rocky Mountains en deze route is zo niet boeiender dan toch imposanter dan de noordelijke route. De ravijnen zijn stijler, de bruggen groter. De ene kolenmijn na de andere wordt gepasseerd.

Met Ds. Hoekstra van Lethbridge reed ik door de vlakten van Zuid Alberta en zag de schitterende boerderijen van duizenden acres, waar het wuivende graan een goede oogst beloofde. In Iron Springs bezichtigde ik de nieuwe kerk en pastorie. In Calgary moest ik voor het eerst, ik was bijna een maand in Canada, m'n regenjas uit de koffer halen. Het regende „cats and dogs", zo leert men het op de emigranten cursus in Nederland, want van handspaken en oude wijven weet een Canadian natuurlijk niets af. Maar het regende van je welste. En 's Zondags in Edmonton, 't was bar. Voor de kerkgang hindert dat niet want

men komt immers met de eigen car of de streetcar. Het regende zo dat ik Zondagavond Neerlandia niet kon bereiken om daar te preken of te spreken voor de jeugd. Dat was jammer, ik had zo graag de koster ontmoet, die in Marrum zo trouw op de Mannenvereniging aan de bespreking deelnam en collega Mulder.

Edmonton, een grote, snelgroeiende stad, met een snelgroeiende Chr. Ref. Church, en een nummering van de huizen die wel saai is, maar het vinden o zo gemakkelijk maakt. De stad telt nu meen ik al 180.000 inwoners, en elke emigrantentrein brengt nieuwelingen aan, ook meestal voor onze kerk. Drie kerken zijn er al, en over een preekgelegenheid in Beverly wordt gedacht. Toen ik bij Prof. Henry Van Til het supper gebruikte en aan mijn collega Rev. Verbrugge vroeg of hij me even naar Mr. Sytsma wilde brengen moesten we ongeveer een half uur rijden. Het is een stad met afstanden. Van het ene eind naar het andere is ongeveer 20 mijl.

Zo langzamerhand moest ik echter weer naar het Oosten en reisde van Edmonton naar Cochrane om daar de jonge nederzetting te bezoeken. Weer genoot ik van de treinreis en vooral de omgeving van New Liskeard boeide mijn oog. Dit gedeelte van Canada is in opkomst. Cochrane maakt een welvarende indruk, de mensen werken er enthousiast, en zien heil in de toekomst. 's Zomers op het land, 's winters in de bossen. Van Cochrane naar de omgeving van het Simcoe Lake is een mooie tocht en de vriendelijke stadjes Barrie en Orillia te bezoeken is om nooit te vergeten.

In Holland Marsh waande ik me in het Westland. Na de regen die juist gevallen was leek alles fris en groen.

Toronto moest ook nog een bezoek hebben. Ik dwaalde over de Forest Hill en dacht aan Park De Kieviet bij Wassenaar. De machtige gebouwen in de binnenstad imponeerden wel, ik liet me brengen op de hoogste verdieping van Eaton's en Simpson's en kon me begrijpen dat onze vrouwen graag luisteren naar de reclame langs de wegen: „You'll enjoy shopping at Simpson's"

Vanuit Toronto verkende ik de omgeving van het Simcoe Lake en zag vele leegstaande boerderijen in Phelpston en Elmvale. Ik bracht een bezoek aan de schitterende Spruce Grove Farm in Udney waar gelukkige emigranten woonden.

Langzaam zakte ik af naar Sarnia, verwonderde mij over de snelle groei van deze stad en reed langs de grote fabrieken Imperial Oil Company, Polymer Plant, Dew Chemical Ltd., Fiber Glass, Canadian Oil, allen aan de rivier St. Clair. Dat ik ze alle nog onthouden heb!

Het is ook een machtig gezicht vooral de eerste en de laatste. Door het Zuiden van Ontario trok ik en bezocht Delaware, St. Thomas, Port Stanley, Aylmer, kwam door tal van dorpen, zag de welvarende tabaksplantages en tomaten-kwekerijen, kreeg een "ride" naar de Niagara Falls, waar ik ruim drie uur verbleef en ter nauwernood weg kon komen, zo mooi, zo indrukwekkend. Aldoor valt het water van de rotsen, waar komt het vandaan? al eeuwen door. Naar Canada gaan en de Niagara Falls niet bezoeken, dat is zo iets als in Rome komen en de Paus niet zien.

Bij dag en bij avond zag ik Hamilton, de fabrieksstad, een en al beweging bij dag, een en al licht bij avond. Zoals Noord Vancouver bij avond schitterde tegen de berg, zo schitterde Hamilton in het dal, aan de beach. Vanaf de „mountain" heeft men een onvergetelijk uitzicht over de stad.

Nog een rit had ik voor de boeg, van Hamilton naar Trenton, langs Highway 2; Kings Highway zeggen ze in Canada, nu men had hier inderdaad koninklijke uitzichten.

Trenton, feitelijk het uitgangspunt van m'n reis was weer bereikt, en daar zette Mr. Vander Vliet me aan het werk om iets neer te schrijven voor „Calvinist—Contact".

Canada is een mooi land. Erg mooi. Je hebt er alles.

„Een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst"

Ieder Uwer die in het oude Vaderland het monument op de afsluitdijk eens bezocht zal zich herinneren de spreuk onder het beeldhouwwerk van Hildo Krop, voorstellende de dijkenbouwers, „een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst".

Deze spreuk geldt niet alleen de dijkenbouwers. Zij geldt voor ieder volk. Zij geldt ook voor ons „New Canadians". Dijken bouwen is een kwestie van fundamenten leggen en van de kunst om de machtige golven van een stormende zee te breken. Dijken bouwen is ook een zaak van doorzetting en volharding. En als dan de dijk klaar is, is zij niet alleen een zeewering maar ook een weg, een verbinding door een barriere heen.

Zo bouwen wij ook in dit land. Geen dijken zoals in Holland, maar wij bouwen aan een organisatie, die evengoed de beukende golven van ziekte-tegenslag kan breken en die tevens is een fundament voor verdere uitbouw en een weg naar de toekomst.

Nu onze verzekering zo belangrijk is, is het vanzelfsprekend dat ieder, die er belang in stelt moet weten hoever het werk gevorderd is.

Het laatste jaar 1951 was het eerste volledige boekjaar van onze vereniging, het jaar waarin gebleken is wat goed en wat verkeerd was in de organisatie.

Onze verzekering is gestart zonder veel ervaring van de oprichters, zonder een uitgewerkt budget, zij is gestart met de WIL gezamenlijk een organisatie op te bouwen, voor allen, die hier als immigranten een nieuw bestaan wilden opbouwen.

Deze WIL om gezamenlijk de risico's te dragen, is uitgegroeid tot een verzekeringsorganisatie, waarin vandaag 10.000 personen verzekerd zijn.

Het eerste jaar werd aan premie ontvangen $46.500.— en voor het Reserve Fonds $13.500.—. Totaal $60.000.—. Uitgegeven werd $56.000.—. Het Reserve Fonds werd dus aangesproken voor $9500.—. Deze uitkomst bewijst het bestaansrecht van de verzekering. De exploitatiekosten waren minimaal.

Het blijkt uit deze opsomming reeds overduidelijk dat deze verzekering onontbeerlijk is. Voor zeer velen was de financiele hulp in geval van ziekenhuis- en operatiekosten een redder in nood, waardoor velen bewaard bleven voor jarenlange aflossing van schuld. Deze cijfers spreken ook van een te laag gehouden premie. De premie is laag in verhouding tot wat uitgekeerd wordt. Dat blijkt trouwens ook hieruit dat deze verzekering zonder winst werkt, zodat zelfs het Reserve Fonds aanmerkelijk werd aangesproken. Dit Reserve Fonds moet er blijven, dat is onze achterdeur, onze nooduitgang. Daarom wordt er nu een bijbetaling gevraagd, een „assessment" om het Res. Fonds weer op peil te brengen. Als men zonder winst werkt kan men niet reserveren tenzij men op andere wijze de Reserve op peil houdt.

Ieder die dit leest en een ieder die dit aangaat heeft zijn eigen mening, het gaat over DOLLARS, zeker, maar het gaat ook om onze gezamenlijke draagkracht. Het gaat in de eerste plaats om onze gezamenlijke WIL een organisatie te hebben, die als motto voert: DRAAGT ELKANDERS LASTEN.

Deze co-operatieve gedachte, dit co-operatieve bezit, het hebben van een eigen verzekering moeten wij behouden. Wij moeten er gezamenlijk voor werken, voor vechten en een offer voor willen brenken. Alleen om 't woord of het idee zult u vragen?

Neen, niet alleen om het idee, maar om het doel.

Dat doel is door samenwerking een organisatie te bezitten, die helpt in nood, als er sprake is van ziekenhuis- en operatiekosten. Onze organisatie is de samenbundeling, de gezamenlijke kracht, het fundament voor verdere organisatie van Ons (Immigranten) uit Nederland.

Als we het doel zo stellen staat er veel meer op het spel als onze verzekering en veel meer als uw dollars en veel meer als een hulp in nood.

Daarover later meer.

September 1952

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen zoon, die wij

JACOB

noemden

G. PASMA
A. PASMA—STELPSTRA

ILDERTON, Ont., R.R. 2

De Heere verblijdde ons met de geboorte van een welgeschapen dochtertje en zusje

MARTHA LINDA

J. KASSIES
G. KASSIES—v. d. LINDE
JAN

GODERICH, Ont., 29 Aug. 1952
Box 339

BIEDT ZICH AAN

Een Hollandse brood-, beschuit- en banketbakker.

C. H. VELTMAN
% Ken Arthur, R.R. 2, Otterville, Ontario

HOLLANDSE BAKKER

een jaar in Canada werkzaam, zag zich gaarne in eigen vak geplaatst.
Brieven onder nummer K 1309 bureau van dit blad.

GEVRAAGD

Wil degene die het adres kan verschaffen van de heer E. Visser, vermoedelijk woonachtig in Ontario en afkomstig uit Leeuwarden (Droevendal) zich in verbinding stellen met H. F. KLOOSTER,
Gen. Del., Coaldale, Alta.

TE KOOP

1 Electrisch fornuis met oven, kan tevens gestookt met kolen en hout, zeer modern, 60 cycle.
1 Wollen karpet 3.25x3.35 M.
6 Wollen dekens o.a. Aa Be $13.— p stuk
1 Een-persoons opklapbed, compleet met matrassen.
Alles nieuw, zeer lage prijzen.

Bevragen: P. L. TULP,
35 Lockheed Blvd., Weston, Toronto

TE KOOP

Een eikenhouten orgel, 2-spel, mooi van toon, 13 registers.
Tevens 3 nieuwe Hollandse rijwielen, 2 dames, en 1 heren, en een mooi vloerkleed, zo goed als nieuw.

Y. BOS,
% E. Olsen, Diamond City, Alta.

FOR SALE

General Store for Sale. Owner wants to go South. Good business and very good locality. Business turn over from $2500.— to $3000.— a month. Mostly Dutch settlers. For information write to

CECIL T. KNIGHT
CLUTE, via Cochrane, Ontario

VAN DELFT'S BOOKHOUSE

Het boek
„OPDAT WIJ NIET VERGETEN"
De bijdrage van de Geref. Kerken in het verzet tegen het Nationaal Socialisme en Duitse Tyrannie

Het boek
„BRIEVEN AAN JONGE MENSEN"
door Dr. J. Waterink

Ps. Hymnals, Zangbundel John. de Heer, Bijbels, Psalmboeken, Woordenboeken, Studieboeken

308 Hess St., Hamilton, Ontario

SPECIALE AANBIEDINGEN

100 acres farm, vlak land, zavelgrond, 70 acres gedraineerd, woning met 8 vertrekken, 4 slaapkamers, veranda, centrale verwarming, electrisch licht, water, garage, machine-schuur, bankbarn, cementen fundering. Volle prijs $15.000.—

100 acres zavelgrond, gedraineerd, met woning, 8 vertrekken, 4 slaapkamers, badkamer, dubbele garage, electrisch licht en water. Goede barn met cementen vloeren, watervoorziening, cementen silo, kippenhok. Volle prijs 16.000.—, contant $5000.—.

140 acres, zavelgrond, gedeeltelijk gedraineerd, woning met 9 vertrekken, 5 slaapkamers, badkamer, basement, electrisch licht, water, L-vormige barn 30x60 en 20x40, cementen silo, varkensschuur 16x20, machineschuur 15x38. Volle prijs $15.000.—.

150 acres, gedeeltelijk gedraineerd, aan Highway no. 7, zeer goed land, woning met 9 vertrekken, 4 slaapkamers, barn, kippenhokken en drive shed. Volle prijs slechts $14.500.—.

150 acres farm, zeer goed land, flink huis met 10 vertrekken, 6 slaapkamers, basement, centrale verwarming, electriciteit en water, 3 barns. Deze farm is een kostbaar bezit, temeer daar gebleken is dat de bodem aardgas-reserves bevat. Volle prijs $22.000.— te, koop met slechts $5000.— contant.

Al deze farms zijn zeer geschikt voor de verbouw van granen, corn, soyabonen en bieten.

Vijf bekwame salesmen, waarvan verschillende met jarenlange ervaring op lanbouw-gebied, staan elk ogenblik van de dag tot uw dienst. Kom eens met ons praten.

Schrijf of telefoneer naar:

JAN BOSVELD
Real Estate Broker
89 Thames St., Chatham, Ontario
Telefoon kantoor: 1100, huis: 5073-W

Farm te koop

met of zonder vee (20 stuks Holsteins) 5 acres veengrond en 94 acres lichte zwarte klei voor 4/5 gedeelte vlak land, goede afwatering, best weide en hooiland, geschikt voor zelf-kazer.

Nieuw huis en bruikbare noodstal, gelegen op ¼ mijl afstand van de Chr. Ref. Church en school te Holland Marsh, Oostzijde.

K. OUSSOREN
R.R. 2, New Market, Ontario

GEOFFREY VAN RAAY OFFERS

BLENHEIM
26½ acres, eerste kwaliteit land, aan Highway no. 3, 1 mijl ten Westen van Blenheim, 4 room huis, 2 schuren, en andere extra goede boerderij gebouwen.

DRESDEN
50 acres, aan Highway 21 dicht bij Dresden, 10 room stenen huis, schuur, werktuigen-loods, 2 kippenhokken, alle gebouwen in goede staat, dicht bij school. Een buitengewone aanbieding voor $12.000.—.

THAMESVILLE
85 acres, clay en sandy-loam bij Thamesville, dicht bij school, 9 room houten huis, nieuwe schuur, gebruikelijke boerderijgebouwen. $15.000.—

McKAYS CORNERS
100 acres, eerste klas boerderij, 1 mijl van asphaltweg, uitzonderlijke crops, 7 room stenen huis, 2 goede schuren, kippenhok. Enige reden tot verkoop is slechte gezondheid. Gelegenheidsprijs $17.500.—.

GEMAKKELIJKE VOORWAARDEN

GEOFFREY VAN RAAY REAL ESTATE
Geld te leen voor onroerende goederen
PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR
190 Wellington St. W. — Phone 3037
Res. Phone 2818-2
Chatham, Ontario

TE KOOP

Goede 200 acre farm aan het Lake bij Bowmanville. clay-loam, waarvan 100 acres goede jonge boomgaard, met creek, wellen, goed huis, goede barn en 3 andere schuren, hydro. Ligt a.s. jaar aan de Highway. Wil verkopen. Prijs en betaling nader te regelen.

Goede 100 acre farm, 3 mijl van Bowmanville, ingericht voor melkerij, goede barn, goed stenen huis, groot kippenhok, clay-loam en sandy-loam. 3 wellen, hydro, garage. Prijs $15.000. Over prijs nader te praten.

Mooi 6-kamer insulbrick huis, met 19 acres land, waarvan de helft boomgaard, goed land, sandy loam, oil furnace, hardwood floors, moderne keuken, badkamer, aan de Highway bij Newcastle. Zeer geschikt voor nursery of andere kwekerij te beginnen. Vraagprijs $12.500.—. Over prijs en betaling nog te praten.

Goed stenen huis met 8 kamers, badkamer, grote kelder, furnace, veranda, kippenhok, dubbele garage en ½ acre land in Campbellford. Vraagprijs $6000.—. Liefst half cash.

Alsmede meerdere farms, huizen, in en omgeving Newcastle, Bowmanville

J. F. DE WITH
King Street W, Newcastle, Ontario
Telefoon 3341

ZEND EEN DUIDELIJKE COPIE

van het drukwerk dat u nodig hebt naar

THE MERCURY PRESS
124 Queen Street — Chatham, Ontario

Alle handels-drukwerk, Programma's, Verlovingskaarten, Trouwkaarten en Circulaires, Geboortekaarten enz. enz.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES